

אור עליון

לעילוי נשמת הצדקת שרה ברכה בת שרה בן פורת ז"ל

לעילוי נשמת נפתלי בן שמעה ברזילי, שמואל משה בן אסתר טוטיאן, משה בן שרה בן-פורת, ת.נ.צ.ב.ה.

שנה רביעית | סיון תשע"ג, גיליון מס' 42

www.yahadoot.net • mhbp52@etrog.net.il • 054-848 6661

מעמד הר סיני - אירוע היסטורי

המסקנה המתבקשת, כי עלינו לראות את "מעמד הר סיני" כעובדה קיימת ובלתי ניתנת לערעור: אין ספק שהדורות הקודמים אכן שמעו מאבותיהם על מעמד הר סיני, ולא ניתן לומר שבדור מסוים הם המציאו סתם את הסיפור הזה. האם יתכן שמיליוני אנשים תיאמנו ביניהם עדות שיקרית המתאימה כל כך בכל פרטיה?! והאם הם היו מצליחים לשכנע את ההמונים שאכן היה מעמד כזה המוני, ושהם לא שמעו אודותיו עד היום?! ובקשר לדור הראשון שסיפר על "מעמד הר סיני", אנו בטוחים שאכן הם ראו את המעמד, מאחר ועם שלם לא יכול להמציא סיפור שיתאים בכל פרטיו, שכל אחד ואחד יספר אותו לפרטיו בדיוק באותו האופן. גם לא מתקבל על הדעת שעם שלם חוה חוויה דמיונית כלשהי.

ההבדל בין הנצרות והאסלאם ליהדות

זהו ההבדל היסודי בין הדת היהודית לדתות הנצרות, האסלאם ושאר הדתות: אמת, שישנם מיליוני נוצרים ומוסלמים שהעבירו את דתם מדור לדור ברציפות בלתי פוסקת, אולם אצלם אין שום אפשרות לאמת את סיפור תחילת התהוות דתם, שכן עליה אין עדים כלל: איש לא ראה את מייסד הנצרות מקבל שליחות כלשהי מהאלוקים, וגם איש לא ראה את מוחמד פוגש את המלאך גבריאל במדבר, ומקבל ממנו דת חדשה, גם לפי דברי המוסלמים והנוצרים עצמם. לכן אנו מקבלים כ"עובדות היסטוריות" שהיה איש בשם מוחמד, ואיש בשם יש"ו, ושהם סיפרו שקיבלו דת חדשה, מאחר וישנן על כך עדויות ברצף היסטורי מפי אנשים רבים. אולם, המאמין לדבריהם שאכן הם קיבלו דת חדשה עושה זאת רק מתוך "אמונה עיוורת", אותה אמונה שעליה אמר שלמה המלך: "פתי יאמין לכל דבר". שכן הוא מאמין לאדם יחיד המספר סיפור בלתי הגיוני. וכי הגיוני שכאשר האלוקים מעוניין לשנות את הדת שניתנה במעמד מיליוני בני אדם, יעשה זאת כעת בהתגלות לאדם אחד ויחיד, אשר העולם כולו יצטרך להאמין בו ב"אמונה עיוורת"??

יוצא אפוא, שהנצרות והאסלאם ודומיהן, בנויות כפירמידה הפוכה, העומדת על חודה, על אדם אחד, שממנו ואילך ככל שמתרחקים הפירמידה הולכת ומתרחבת, קהל המאמינים הולך וגדל...! האם יש חוזק כלשהוא לפירמידה כזו?! זהו אפוא ההבדל בין אמונת עם ישראל לבין שאר הדתות. אנו לא מאמינים לאיש אחד בלבד, אלא העם כולו היו, ראו, שמעו וחוו באופן ישיר, את מעמד הר סיני והתגלות האלוקים לפניהם. (יהודי אחד הגיע לאדמו"ר ואמר לו: "חלמתי, שגם אני צריך להיות אדמו"ר". ענה לו האדמו"ר: "את זה צריכים לחלום החסידים ולא אתה..." כמו כן בנידון שלפנינו, האלוקים צריך להתגלות לעם כדי לתת להם את התורה, ולא לאדם יחיד אשר אחר כך אנו נתחייב להאמין לו).

הר סיני הם שהעידו לבניהם, שכל דברי התורה אשר קבלו על ידי משה, מתחילתה ועד סופה, כולה אמת ללא שום ספק שבעולם, ובניהם העידו לבניהם גם כן, ובניהם לבניהם עד לימינו אנו. בכל דור ודור, התאסף עם ישראל בימי חול כמו בשבתות ובמועדים, בבתי הכנסיות ובבתי המדרשות, ומסביב לשולחן המשפחתי, והעביר לבניו אחריו את המורשת הנפלאה בפורטורט: מעמד קבלת התורה בסיני, סיפור יציאת מצרים, מאות אלפי חוקי התורה, וכו'.

אבות לא ישקרו לבניהם

שימו לב! עם ישראל היה מפורז בין העמים השונים, במשך כאלפיים שנות גלות, בקבוצות המרוחקות אלפי ק"מ זו מזו, ומנותקות ללא שום קשר ביניהן, לא דרך הטלפון והפקס, המייל ו-SMS. ואף על פי כן, בעת קיבוץ גלויות, כשהגיעו לכאן יהודים מכל קצוות תבל: פרס, תוניס, ליטא, פולין, מרוקו ורוסיה, חזרו כולם עם אותו תנ"ך ואותו תלמוד בבלי. עם אותם החגים, ואותן המצוות. התברר גם, שבכל אותן שנות ניתוק ארוכות נמנו החודשים באותה צורה בדיוק! למרות שלפעמים החודשים מלאים (30 יום) ולפעמים חסרים (29 ימים), ולמרות שאין סדר עוקב לחודשים המלאים והחסרים אלא הם מעורבבים במקצת, ובכל שנה ושנה לוח השנה העברי נקבע ע"פ כללים מסובכים. פלא נוסף הוא, שכאשר הגיעו הנה כל הקהילות עם ספרי התנ"ך בזרועותיהם, נתגלה, כי מיליוני האותיות שבתנ"ך ומיליוני סימני טעמי המקרא כולן זהות, [למעט הבדלים מזעריים שאינם משנים את משמעות הכתוב]!!! כיצד התרחש הדבר, אשר נראה אפילו כתופעה על טבעית? כי עם ישראל העביר את העדות האת, באופן רציף, בצורה מדוקדקת ופרטנית, בעוצמה שאין לה אח וריע בהיסטוריה!!

דבר נוסף, העדים שמסרו את עדותם על מעמד הר סיני, לא היו כהני דת או מיסיונרים למיניהם, כאלו שיכולים להיות להם אינטרסים אישיים משלהם, אלא העדות נמסרה לנו על ידי "אבותינו": האבות מסרו לבנים, והבנים לנכדים, וכן הלאה. והרי ידוע, שהאבות, מתוך שאוהבים את בניהם אהבת נפש, הם אינם מספרים לבניהם כי אם את האמת לבדה, ואין דרכו של האבא להנחיל ולהשריש בלב בנו סיפורי שקר. כלשון הרמב"ן (דברים ד, טו): "כי כשנעתיק גם כן את הדבר [מתן תורה] לבנינו, ידעו שהיה הדבר אמת בלא ספק, כאלו ראוהו כל הדורות, כי לא נעיד שקר לבנינו, ולא נחיל אותם דבר הבל". לא יתכן לומר ש"הטבע השתולל", ודור שלם של מיליוני אנשים תיאמו ביניהם וסיפרו שקר לבניהם על מעמד הר סיני!! מה עוד, שאין המדובר בסיפורי אגדות יפות ובלתי מחייבות, אלא בהעברת ה"תורה" המגבילה ביותר את חיי בניהם, ואף דורשת מהם לעיתים, למסור את חייהם על האמת הזו. לא עולה על הדעת, שמיליוני אבות יתאכזרו על בניהם, ויחנכו אותם לחיות ולמות על דת שהם המציאו ממוחם הקודח!! בקיצור, דור שלם של אבות לא ישקרו לבניהם, ובניהם לבניהם, עד ימינו!!!

"איך אפשר להאמין באמונה שלימה בה, כשאני לא יודעת אם התנ"ך הוא לא סתם ספר אגדות מומצא?". (שאלתה של תהילה מנתניה בגיליון הקודם). שאלה זו מייצגת שאלת רבים אשר לא גדלו בבית מאמין. הם מוסיפים ושואלים, אם כבר להאמין בדת, אז מדוע שלא נאמין בנצרות או באסלאם, אשר להן יש מאמינים רבים יותר מהמאמינים בדת ישראל?

כולנו מאמינים, שהיה גנרל צרפתי בשם "נפוליון" אשר כבש מדינות רבות. ושהיה מצביא גדול ביוון העתיקה בשם "אלכסנדר מוקדון", אשר כבש בגיל צעיר מדינות רבות. כמו כן, כולם מאמינים שהייתה "המהפכה הצרפתית" בשלהי המאה ה-18 (למנינם), ושהייתה "השוואה" על אדמת אירופה. ובעוד אלפי אישים ואירועים הנחשבים ל"עובדות היסטוריות". נשאלת השאלה, מדוע אנו מאמינים בזה, הרי לא חזינו אותם במו עינינו, והם התרחשו שנים רבות בטרם נולדנו?

אירועים היסטוריים

כדי שאירוע מסוים יהפוך ל"אירוע היסטורי", ויחשב לעובדה קיימת בלתי ניתנת לערעור, הוא חייב לעמוד בקריטריונים הבאים: 1. רציפות היסטורית אינטנסיבית, כלומר, אינפורמציה הזורמת ברצף, והעוברת בצינורות העברה רבים ומגוונים, בלתי תלויים זה בזה. 2. מדובר באירוע המוני שהתרחש בפני רבים. שהרי מוסכם בין האנושות כולה, שיש להאמין לעדותם של אנשים, עד כדי כך שניתן להמית אדם על פי עדות שני עדים. אלא, שכאשר ישנם רק מעט עדים, יהיו מי שיפקפקו באמינות העדים, ויסרבו להאמין לדבריהם, ואילו כאשר ישנם עדים רבים המעידים על אירוע מסוים באופן שווה, הרי שגם הספקנים הגדולים ביותר יאמינו לדבריהם, מאחר שכבר לא ניתן להסתפק שמא העדים שקרנים, הוויים, או מדומיינים. כמו כן, מקובל בכל העולם כמוסכמה פשוטה, להאמין לעדותם של בני הדור הקודם, הן כשמספרים על אירוע המוני שארע בימיהם, והן כשמעבירים עדויות מאבות אבותיהם על אירוע המוני שאירע בימיהם, אם רבים מהדור הקודם מעידים על כך. מאחר שכאשר רבים מעידים, לא ניתן לטעון בדבר תיאום עדויות, הזיות או דמיונות. וכן לא ניתן להמציא סיפור על אירוע המוני, ולגשת להמונים ולשכנעם שאכן זה קרה, מאחר שכולם ישאלו: "סיפור כזה שהיה במעמד רב, כיצד לא שמענו על כך עד היום?!!".

והנה, כשנתבונן ב"מעמד הר סיני" - מעמד ירידת האלוקים משמיים ומסירת התורה לבני ישראל, נגלה כי אירוע זה עומד בכל הקריטריונים של "אירוע היסטורי", בעוצמה שאין דומה לו: 1. "מעמד הר סיני" היה אירוע המוני שהתרחש לעיני עדים רבים מאד: האלוקים ירד להר סיני ומסר את התורה למשה רבינו, לעיני אומה שלימה שמנתה כ-3 מיליון איש! (בתורה נאמר, שהתורה ניתנה לעיני שש מאות אלף גברים מגיל 13 ומעלה, בתוספת הנשים והקטנים נגיע ל-3 מיליון בערך). 2. ישנה רציפות היסטורית אינטנסיבית לגבי "מעמד הר סיני" יותר מכל אירוע היסטורי אחר: העדים שראו במו עיניהם את מעמד

לרפואת אברהם בן אסתר
ובראות איתנה לאסתר בת זוהרה

הלכות יום טוב – חלק ב'

הדלקת נרות לכבוד יו"ט

א. מצווה להדליק נרות לביל יום טוב, ולברך עליהם. ואף העולים מארצות תימן לארץ ישראל, צריכים לברך על הדלקת הנרות של יום טוב בשם ומלכות: "אשר קידשנו במצוותיו וציוונו להדליק נר של יום טוב". ועדיף שלא לברך "שהחיינו" בעת הדלקת הנרות, אלא לצאת ידי חובת ברכת "שהחיינו"

בשמיעת הברכה בקידוש הלילה. ב. ניתן להדליק נרות יום טוב, או בערב יום טוב טרם התקדש החג, או לביל יום טוב. והמדליקות בלילה, עליהן להדליק את הנר מאש דלוקה, ולא ע"י חיכוך הגפרור בקופסת הגפרורים. ג. משוכנס החג, אסור לחמם באש נר שעווה להדביקו בפמוט או במנורה, משום איסור "ממרח". וצריך להשיג על זה במיוחד לביל חג שבועות, כשבאים ללימוד שעורכים במקהלות בסדר "קריאי מועד", וחושבים לעשות מצווה בהדלקת נרות נשמה בבית הכנסת בעת הלימוד, ונכשלים במירוח השעווה. אלא יתנו את הנרות בפמוטות או בשפופרת חלולה. ד. בעצם יום החג, יש אוסרים להדליק נר נשמה ביום פקודת השנה או בתוך שנת הפטירה, הואיל ואין צורך בהנאה מאורו. ויש מתירים, הואיל ויש בזה מצווה על כל פנים. ונכון להדליק את נר הנשמה בתוך בית הכנסת, שלכל הדעות יש מצווה להרבות בנרות בבית הכנסת, שנאמר "באורים כבדו ה'".

דיני מוקצה ונטילת תרופות ביום טוב
א. מוקצה אסור ביום טוב אפילו מה

שמוטר בשבת. כגון קליפות (של פירות) שראויות למאכל בהמה ועוף, ועצמות הראויות לכלבים, שמוטר לטלטלן בשבת, אף על פי כן אסור לטלטלן ביום טוב. [אבל קליפות שאינן ראויות למאכל בהמה, כגון קליפי אגוזים ושקדים, גם בשבת אסורות בטלטול].
ב. מותר לטלטל מוקצה לצורך אוכל נפש. ולכן אם הונחו אבנים או ארנק של כסף על פירות, מותר לטלטלם ולהוציאם כדי לקחת את הפירות שמתחתיהם.
ג. מי שיש לו מיחוש באחד מאיבריו ביום טוב, מותר לבלוע כדור לרפואתו. אבל אין להתיר לעשות ביום טוב לצורך רפואה, מלאכה שלא הותרה לצורך אוכל נפש, כגון: טחינת התרופה, וכדומה.
הימיום מים, רחיצה, ועישון סיגריות ביו"ט
א. הנאה השווה לכל נפש מותרת ביום טוב כאוכל נפש עצמו. ולכן מותר לעשות מדורה להתחמם כנגדה, בזמן הקור. וכן מותר לחמם מים חמים כדי לרחוץ בהם פניו ורגליו בלבד. אבל אסור לחמם מים כדי לרחוץ בהם את

שאלה: כבוד הרב שבוע טוב, אני עובדת בבית ספר חילוני כסייעת בחינוך המיוחד, הסברתי לאחד הילדים תוך כדי עבודה, שהשמש היא בעצם בריאה של בורא עולם. הילד אמר לי בנחרצות: "אין אלוקים! ושהשמש זה קשור לטבע". אמרתי לו שהוא טועה, ושאינו אוכיח לו בהזדמנות את טעותו. האם כדאי לדבר איתו על כך, או לא כדאי, בגלל שהוא חילוני, ומן הסתם הוא יספר להוריו את מה שהוא שמע ממני, ואז עלול להיווצר מצב שההורים שלו לא יאהבו בלשון המעטה את ההסברים שלי על בורא עולם? (רחל)

תשובה: חשוב ביותר שתוכיחי לילד הזה - ברמתו כמובן - שיש בורא לעולם. כלומר, תסבירי לו שכמו שמכוננית לא יכולה להיווצר לבד, וגם המחשב לא נוצר מאליו, גם העולם שיש בו חכמה נפלאה, ובפרט בגוף האדם, אין ספק שיש מי שברא אותו. תעשי בכך מצווה גדולה, ותהיי מתלמידיו של אברהם אבינו שהיה מלמד את האנשים להאמין באל.

תיקחי בחשבון שההורים יעסו, ותקבלי במסירות נפש את הדבר, ללמד ילד יהודי את עיקרי היהדות, גם על חשבון כעס ההורים. כמובן, שאל תגזימי יותר מדאי, שח"ו לא יפטר אותך, אבל קצת תטפטי יהדות וטל של תחייה במקום עבודתך, ותבורכי על כך. מנכ"ל רשות השידור לשעבר אמר לידידי, כתב הערוץ הראשון, אורי ריווח, "אל תסיף לנו כאן יהדות", אורי ענה לו: "אני לא מסיף, אבל אני בהחלט מטפס". המצב שבמדינת היהודים אנו פוחדים לדבר על יהדות מזועזע כל נפש. האם אנו נמצאים במשטר קומוניסטי, שאוי לו למי שהיה מזכיר שם שמיים?!

ניתן להפנות שאלות בהלכה וביהדות לרב מנשה בן פורת שליט"א - מוסמך להוראה ומרצה בכיר ליהדות, באתר "יהדות נט", וכן במייל: mhbp52@etrog.net.il או בטלפון 054-8486661 (אחרי השעה 16:00)

שאל את הרב

מאת העורך הרב מנשה בן פורת שליט"א

שאלות ותשובות מתוך "שאל את הרב" באתר "יהדות נט" ובאתר "הידברות"

שאלה: אנו רוצים בעזרת ה' לרכוש רכב, והמוכר אמו שהוא קנה את הרכב מכונס נכסים. האם יש לנו בעיה הלכתית או מוסרית לרכוש את הרכב הזה? (שמעון)

תשובה: אסור לקנות מחנות "הוצאה לפועל", מאחר וחלק מהחפצים נלקחו בגזל: לתשלומי ריבית, קנסות, פסקי דין של בית משפט שלפי דין תורה אסור לגבותם. והרי אסור לסייע לגנב ולגזלן. (פסקי דין ירושלים, ח"ו עמוד י"ט, בשם הגר"ש אלישיב; משפטי התורה להרב שפיץ, ח"ב סי' כה). ואמנם, הגאון הרב חיים פנחס שיינברג זצ"ל מתיר לקנות מחנות הוצאה לפועל, מאחר שמעורבים בחנות חפצים גזולים ושאין גזולים, ובצורה כזו מותר לקנות מהגנב. (לא תגזול, להרב אלחנן פרץ, עמ' כו, סעיפים ח-ט. ועמ' קיא-קיג). אבל נראה לאסור גם מטעם אחר, מאחר שהחפצים נמכרים במחיר אפסי. ויודעי דבר מעידים, כי החפצים הנגבים מגיעים לידי בעלי אינטרסים ומקבלי טובות הנאה מה'הוצאה לפועל', במקום לבעלי התביעות. (לא תגזול שם בשם הרב נוסבוב; שו"ת חבל נחלתו כרך ד' סימן מט).

בקנייה מכונס נכסים, נלע"ד, שתלוי מי מינה את הכונס נכסים. אם בית משפט מינה אותו - אסור לרכוש ממנו. שמא בית המשפט פסק נגד דין תורה, והמכירה בגזל יסודה, ואין לעזור לגזלן. אבל אם בית הדין הרבני מינה את ה"כונס נכסים" יש להתיר,

לעילוי נשמת אברהם מימוני ז"ל בן ר' יצחק ורומיה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת פליקס סעדני בן רחל שמחה אלין סימה בת אסתר ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת תהילה ברכה בת חיים ישראל ואילנה רוזנבלאו נלב"ע ג' מר חשוון תשע"ג ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת שמואל (בן דוד) בן מורברי דבורה ז"ל נלב"ע כ"ב אייר התשע"א ת.נ.צ.ב.ה.

בעוד המחלה הנוראה הטביעה אותותיה בגופו, המשיך הגאון רבי יעקב יוסף את סדר יומו כמעט כרגיל. לשיעוריו הגיע מיוסר, חלוש, כמעט מתמוטט, אבל משהתחיל לשאת דברי תורה לא היה ניתן לאיש לחוש שלפניו נמצא חולה שמצבו אינו מבשר טובות. "קיבלתי רמז משמים שאני עומד לעבור דירה, צריך להספיק כמה שיותר", אמר הגר"י יוסף בגילוי לב מצמרר בשיחות עם ילדיו. עיתון 'משפחה' התלווה יומיים אל הגאון הרב יעקב יוסף זצ"ל, כחודש לפני פטירתו, וחזר עם תיעוד מצמרר לפניכם קיצור הכתבה.

הסיכויים הנמוכים של ההחלמה. לאחר מכן הביט בפניו הפרופסור ואמר לי את הדברים החשובים ביותר שהם ממש סוג של שיעור מוסר - נעליי להדגיש כי הוא לא היה דתי: "אבל אצלכם, הדתיים", הוא אמר, "הסטיסטיקות אחרות לחלוטין. המספרים האלה לא עובדים אצלכם. לכם יש אמונות ויש תפילות, סיכויי ההחלמה הם אחרים. אצלכם רואים יותר ניסים מכל חולה אחר".

ומה ההרגשה כשהדבר מתגלה, השמים נפלזו?

"לא ממש, משם ירדתי למכונת, עמרם חיכה לי ויצאתי מייד לשיעור בירושלים. השתדלתי שהשיעור יתנהל כרגיל. בוודאי שהתרוצצו המחשבות בקרבי, אבל אדם מאמין היודע שאין להרהר אחרי מעשי ד', השמים לא יכולים ליפול עליו. ד' הרי יודע מה הוא עושה".

שחר קמתי

אנו פורשים למנוחה, ושבים למחרת, בשעה 03.30 לפנות בוקר. כשמרבית השכונה עדיין מתהפכת לצד השני, יוצא הגר"י לבית הכנסת 'בית אהרן'. "לא יכולתי לישון, היו לי ייסורי איוב כל הלילה", הוא אומר. רק מעט מאוד מתפללים מצויים בשעה זאת בבית הכנסת. בצעדים מאוששים הם ניגשים לשוחח איתו, איש איש בענייניו. בין המתפללים משפחה שהגיעה מעופרה. אחד מבני המשפחה, קצין צה"ל שהתחזק כתוצאה משיעורי הגר"י והפך לחסידו הנלהב, מכניס היום את בנו בביתו של אברהם אבינו. לו אך יכול היה - היה הגר"י מגיע להיות הסנדק, אבל השעה דוחקת וגם השיעורים. המשפחה באה אפוא בשעת בוקר מוקדמת זו, לקבל ברכה.

אחרי התפילה, איך לא, שיעור מפי הגר"י. הפעם בהלכות ברכת האילנות. הרב יושב, הקהל סביבו כמעט עוצר את נשימתו. מכשירי הקלטה מוצאים וגם מצלמות דיגיטליות. לאחר ששב הרב לביתו, שוב רוכן הוא בחדר לימודו על ספריו ופתקיו, כהכנה לשיעור הבא. יום ארוך לפניו. תלמידי שלשה כוללים ממתנים. ובערב, שוב יהיה בבית הכנסת 'בורוכוב'...

לסיום, חשוב לציין דבר אקטואלי, כי הגאון רבי יעקב יוסף היה סבור, כי גם בחור שאינו לומד - אינו יכול להתגייס לצבא, מחשש לשלמותו הרוחנית. כשנפוץ דבר קיומו של גדוד 'נצח יהודה' הקרוי גם הנח"ל החרדי, קמא שלא להתגייס, ואף היה מורדפיו ממש.

הגר"י מותש. גופו אינו נשמע לו. אנחנו מסייעים לו לקום. מכאן אנו אמורים לצאת תיכף לבית הכנסת בבורוכוב. הרב בטוח שהוא יעמוד בזה? לא עדיף ללכת לישון אחרי טיפול כזה? אני שואל כשהאח מפריד את המחט מהיד. "אין זמן לישון", הוא פוסק, "הציבור מחכה".

עמרם, בנו הצעיר מסיע את המכונת. גם בבוקר הביא אותו לבית החולים אלא שאז גירשו אביו אל ה'כולל' שבהר חומה. בכניסה לבית הכנסת 'בורוכוב' ממתנים לרב אנשים. הרב חלוש, גופו עייף, פניו חיוורות. האומנם יעמוד גופו החלוש במתן שיעור למאות איש? כשהוא נתמך על ידי בנו, עמרם, צועד הגר"י אל הבמה ומתיישב עליה אך בקושי. הוא מצמיד את המיקרופון לפיו והשיעור מתחיל. ואז הוא נעור מחדש. בתוך שניות משתנים פניו ומצב גופו. הוא מדבר ללא הפוגה. מתוך כאביו הוא מתבל את שיעורו ההלכתי במילתא דבדיחיים ופוסקים עממיים, ומרתק את הקהל שעתים תמימות.

כשהגענו למעונו של הרב, אם חשבנו כי הגר"י יפרוש לשינה - התבדנו. על שולחנו ספרים רבים שמתוכם הוא מכין את שיעורי יום המחר. על שולחנו קופסאות של תרופות. על כיסאו מונחים כסות וכרים. "מזה כמה חודשים לא הרגשתי מיטה מהי", הוא מספר לנו, "ברגע שאני עובר למצב של שכיבה, מתחילים לתקוף אותי כאבי תופת. אינני מסוגל לשכב. אני מנמנם כאן, ליד הספרים שלי, ליד התורה שלי, כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה...".

איך התגלתה המחלה?

"חודשיים הסתובבתי עם כאבי בטן רבים, לאחר בדיקות רבות קרא לי פרופ' יוסף קלאוזנר והודיע לי באופן רשמי שאני לוקה במחלה הנוראית. ישבתי לפני הפרופסור שהחל לתאר בפני את

כאלה שמסתלקים מן העולם לפתע, בלי שיידעו, בלי שיתכוננו. אבל יש כאלה, כמוני, שבורא עולם ברוב טובו וחסדו שולח להם רמזים מהשמים כי הזמן קצר. כדי שיוכלו אותם אנשים להשלים את משימתם. אני זכיתי וקיבלתי אות מן השמים. אני צריך להשלים את משימות חיי. הפצת תורה ועוד הפצת תורה. מאז שנודע לי דבר המחלה, אני לא מפסיק ללמד תורה. יתירה מכך, רק הגברתי את הקצב". עמרם, בנו הצעיר מספר לי בצד בעיניים זולגות דמעות כי אביו נוהג לשוחח איתם בגילוי לב מצמרר. "כך הוא אומר לנו: כאשר אספיק ואשלים את משימותי - אלך יותר בשקט לעולם שכולו טוב".

הגר"י מדבר על מותו הצפוי כפי שאני מדבר על נסיעתי הקרובה לחו"ל. על פני חרדת מוות. אבל כשהוא מסב פניו אלי - אני רואה על פניו חיך מתוק שרואה במותו רק מעבר דירה ותו לא. המשימה היא 'לנקות שולחן' לפני הנסיעה. מצמרר לחשוב כך, איום ונורא לדבר כך, אבל הגר"י מסתכל למלאך המוות בעיניים ו-צוחק.

טיפות הרעל ממשכות לטפטף אל הווריד. הגר"י שקוע בלימודו, כותב ללא הפוגה על דפים פשוטים בכתב יד קטן וצפוף את ספרו "בעתה אחישנה". סביבו, פזורים ספרים רבים שלקח לטיפול

הכימותרפי. ידע שהטיפול יארוך וחבל לו על הזמן. הרב גם מכין את השיעור תוך כדי כתיבה. "אני תמיד כותב", הוא מסביר. "הכתיבה היא זו המחזירה את השיעור לראש, כך אני גם מדרוך את הלומדים הצעירים: 'תכתבו וכך יכנסו דברי התורה לראשכם'. אנשים חושבים שהשיעורים יוצאים משרוללי. זה לא כך. אני מכין אותם. כל שיעור אני מכין".

השיעור המוחייה

חמש שעות חולפות ככזק בבית החולים. בסיומו של הטיפול נראה

ויעקב הלך לדרכו

(צילום: יעקב כהן ואלי קובין)

השעה 10:00 בבוקר. הגאון רבי יעקב יוסף יושב על הכיסא בחדרו הקטן שבחדר אשפוז-יום של המחלקה האונקולוגית בבית החולים הדסה עין כרם. הוא מוכן לקרב, הקרב על חייו. הוא חיוור כסיד, כחוש מאוד, אמות המחלה ניכרים בגופו. בקרב האחים שבצוות המחלקה ניטש ריב יומיומי, מי יזכה לטפל ברב. אחד מהם זוכה לבסוף.

תיק-תק תיק-תק. בקצב מונוטוני נולות טיפות הרעל אל הצינור הירוק, ומשם למחט ולמערכת הדם של הגר"י יוסף. אבל הרב איננו כאן. גופו מוצק בחדרו שבמחלקה אך ראשו הפוגה מכאן - בבית מדרשו. כעת מכין הוא את שיעוריו העמוקים בהלכות הפסח. בניתיים, האח המטפל בו בא עימו בדברים, ולא על הטיפול הרפואי. מביא הוא את שמות החולים במחלקה, שיברכם. בסבלנות אין קץ עוצם הגר"י את עיניו ומתפלל לרפואתם. קודם לכן, עוד לפני שנכנס לחדרו, כשהגיע לחדר ההמתנה והמתין לתורו - זיהו אותו חולים אחרים... וביקשו ברכה. הגר"י אימץ את שריריו החלשים, הרים את ידו הצפודה בריך.

עומד לעבור דירה

"הרב מבין שזהו בעצם מעין זמן שאול?", אני שואל. הגר"י יוסף לא נבוך מהשאלה הישירה, אולי ישירה מדי. הוא פתוח לדבר על הכל, ומשיב כך: "כולנו חיים על זמן שאול, הן איש לא יידע את עיתותיו. ההבדל הוא שיש

מר אליהו שאלתיאל הי"ו, תלמידו המובהק של הגאון הגדול חכם יעקב יוסף זצ"ל, למעלה מ-40 שנים, מספר סיפורי מופת על רבו. בלעדי "אור עליון".

מסירות נפש לתורה

"בכל יום חמישי הייתי מסיע את הרב למסור את שיעוריו ברחובות, קרית עקרון, ומשם בני עייש. גם בחול המועד פסח האחרון, כשהרב היה בחולשה נוראה, הוא לא וויתר על השיעורים, למרות המאמץ הכרוך בטלטולי הדרך אל מחוץ לעיר. כשהגענו לרחובות, הרב, לא יכל ללכת

לעידוד וחיוזוק. לאחר השיעור, ללא שהיות, הרב הורה לי שניסע לאותה המשפחה. הרב נכנס לבית בשיא הפשטות, הפגין את השמחה הרבה שלו מהילדים החמודים. הושיב את הילדים על ברכיו, השתעשע עמם, ויצא...".

ברכת האורח על כיבוד קל

"לרב הייתה מידת הכרת הטוב באופן יוצא מהכלל. על כל דבר קטן שעשיתי למענו היה מודה לי. בכל שבוע כשחזרנו לביתו, הייתי מגיש לרב כיבוד קל של מזונות. לאחר שהרב היה גומר לאכול ומברך ברכת 'מעין

בכוחות עצמו, ואפילו להוציא את רגלו מהמכונת הוא לא יכל מרוב תשיות. אך למרות הקושי הוא לא וויתר על מסירת השיעורים".

פשטות וענווה

"עם כל גדלותו בתורה, הרב היה מתנהג עמונו בענווה יתירה, ונוהג עמונו כחבר. הייתה אצלו משפחה בקרית עקרון שהרבה שנים לא היו להם ילדים, הרב בירך אותם, והם זכו שנולדו להם הרבה ילדים בזה אחר זה. ההורים התקשו בצער גדול הילדים, בפרט שהיה להם בית קטן. סיפתי לרב שמשפחה זו זקוקה

שלוש", הוא היה מרים קולו ומברכני ב"ברכת האורח", שנוהגים לאומרה ב"ברכת המזון" בלבד. "כשלא יכולתי להסיע את הרב לשיעורים, בגלל שמחה משפחתית וכדומה, בני היה מסיע את הרב, וכמוכן שהייתי נותן לבני את הכיבוד. שיגיש לרב בחזרה מהשיעורים. גם אז הרב לא חרג ממנהגו, לאחר שהרב היה גומר לברך את ברכת "מעין שלוש", הוא היה מתקשר אלי מהמכונת, ומברכני ב"ברכת האורח". ואם לא שמעתי את הצלצול ולא עניתי לשיחה, אז הוא היה משאיר לי את "ברכת האורח" במשיבון הלולארי..."

סגולות לעם סגולה

סגולות לבניית בית וכניסה לדירה חדשה

הבית. (סגולות ישראל ב, יח).
 ו. חשוב ביותר, לערוך בלילה הראשון לכניסתו לדירתו החדשה, עוד בטרם שילון בה אפילו לילה אחד, סדר לימוד "חנוכת הבית" שתיקן מרן החיד"א זצ"ל, כמוכב בספר "ברית עולם", להברחת המזיקין מהבית. וגם הגר בשכירות יערוך את סדר לימוד חנוכת הבית.
 ז. יש נוהגים לשחוט זוג תרנגולים זכר ונקבה בבית החדש, ונותנים העופות לעניים. (עיין שו"ת יחוד"ד ח"ו סימן נ).

ח. אם ירצה שלא יהיה בבית שום נזק, ישים חיטה חדשה בתוך שקית, ויקח מהחיטה הזאת, וישים בחלונות ובפתחי הבתים, ויאמר: "הריני עושה בזה מעקה של ברזל להישמר". (מראה הילדים ד, ג).

ט. מובא בתלמוד, סגולה שלא תהיה שריפה בבית, שאדם ילמד בביתו בכל לילה.

י. סגולה בדוקה ומנוסה לרפואה שלימה ולישועה, מאת ה"חפץ חיים" זצ"ל, לחלק ח"י חלות לעניים. מוסדות "ברכת ששון", ע"ש חכם ששון מזרחי זצ"ל, יעשו כן עבורכם. **צלצלו: 054-8413979**

א. סגולה גדולה למי שרוצה לבנות בית, שיזכיר בפיו שבונה בית זה לעבודת הקב"ה, וע"ז זוכה שה' משרה עליו סייעתא דשמיא, ומקדים להכניס לביתו את קדושתו. (זוה"ק פר' תזריע דף ט"א).

ב. מי שבונה בית חדש, יאמר פסוקים מתהילים פרק קי"ט לפי האותיות הבאות: מ'ם, יו"ד, ש"ן, ע"ן, ר"יש. שהן יחד תיבת "מישער", שהיא הקליפה הממונה להחריב את הבית, ה' יצילנו. ועל ידי אמירת פסוקים אלו, ירחיק הקליפה מביתו. (סגולות ישראל ב, יב).

ג. סגולה שהבית יישאר על עומדו עד עולם ושלא יחרב, להשאיר מול פתח הבית, מקום ללא סיד בגודל 48 ס"מ על 48 ס"מ, זכר לחורבן. (מועד לכל חי, צה בשם אביו).

ד. בכניסתו הראשונה לביתו, יכניס קמח, שמן וסוכר, וזה לסימן ברכה ופרנסה טובה בביתו. (אביעה סגולות עמ' 43 ממרת אימו).

ה. בכניסתו לדירה חדשה, יאמר "ברוך אתה בבוואך", ויכווין בשם הקדוש בא"ב, ששם זה מסוגל להצלחה. וגם יאמר הפסוקים והתפילה המובאים בספר "ברית עולם" בסדר חנוכת הבית. ואחר כך יתן צדקה, ויכווין להצלחת

ביחד

הדרכה להכרזות וזוגיות נכונה, מאת הרב אבנר קוואס, מרצה בכיר ומומחה לזוגיות, וראש אירגון "ביתנו החדש" - חינוך לחיי משפחה. טל. 03-6522024

הנוסחה להצלחה ביחסים בין בני הזוג על פי התורה

כשאדם קונה ג'יפ, הוא מקבל יחד איתו ספר 'הוראות היצרן' לגבי סוג הדלק, לחץ אויר, טיפול תקופתי וכו'. כשאישה קונה מכונת כביסה, היא מוצאת בצמוד למכונה את 'הוראות היצרן', ובהן מידע היכן נמצאים פתחי אבקת הכביסה והמרך, סוגי התוכניות, מתח חשמלי וכו'. לג'יפ יש הוראות יצרן, למכונת כביסה יש הוראות יצרן, ולחיי הנישואין אין הוראות יצרן?! אומר הזוהר: "תורה" מלשון הוראה. כלומר, התורה היא 'הוראות היצרן' ובה מתכון האושר לחיי הנישואין. מבט הכרובים היה מוטה כלפי מטה [כפי שהזכרנו במאמרנו בחודש שעבר], בכדי לרמוז, שעל מנת להבין מי זאת אשתך עליך לעיין בהוראות היצרן, וכדי להבין מי זה בעלך עליך לקרוא את העלון לצרכן. אם תביטו אחד על השני ותו לא, לא תכירו את בן הזוג, אלא רק את המעטפת החיצונית שלו.

הזוהר וגם התלמוד אומרים, שפני הכרוב האחד זכר, ופני הכרוב השני נקבה. על פי הקבלה: הכרוב הזכר רומז על הקדוש ברוך הוא, והכרוב הנקבה רומז על השכינה. **בעל יקר, אשתך מייצגת את השכינה!** כותב הזוהר: 'קישוטי הבית הם קישוטי השכינה'. כלומר, הקישוטים שבהם האישה מקשטת את ביתה, נקראים 'קישוטי השכינה'. בתלמוד מסופר על רב יוסף שהיה מגדולי האמוראים והיה סומא, כשהיה שומע קול פסיעותיה של אימו היה אומר: 'אקום מפני אמא, מפני שהשכינה באה...! **בעל יקר, אשתך - האמא של הילדים שלך, היא כמו השכינה!**

כשהיא בוכה ומתחננת: "אל תעזוב אותי, תישאר איתי קצת, פתיים אותי", אל תסובב לה את הגב ותשאיר אותה עם הדמעות... מי שמצער את אשתו, לא מצער רק אותה, אלא מצער גם את מה שהיא מייצגת, את השכינה! כדאי שתפייס אותה, תאמר לה שאתה לא זז מכאן עד שהיא תחייך... (והיא תחייך).
זאת ועוד, שפע הפרנסה בבית תלוי באשה! הרבה אנשים שואלים אותי: "למה אין לי כסף, למה אני מרוויח הרבה ומפסיד כפליים?". ואני משיב להם בשאלה נגדית: "את אשתך, כשהיא בוכה ומתחננת: "אל תעזוב אותי, תישאר איתי קצת, פתיים אותי", אל תסובב לה את הגב ותשאיר אותה עם הדמעות... מי שמצער את אשתו, לא מצער רק אותה, אלא מצער גם את מה שהיא מייצגת, את השכינה! כדאי שתפייס אותה, תאמר לה שאתה לא זז מכאן עד שהיא תחייך... (והיא תחייך).
זאת ועוד, שפע הפרנסה בבית תלוי באשה! הרבה אנשים שואלים אותי: "למה אין לי כסף, למה אני מרוויח הרבה ומפסיד כפליים?". ואני משיב להם בשאלה נגדית: "את אשתך, כשהיא בוכה ומתחננת: "אל תעזוב אותי, תישאר איתי קצת, פתיים אותי", אל תסובב לה את הגב ותשאיר אותה עם הדמעות... מי שמצער את אשתו, לא מצער רק אותה, אלא מצער גם את מה שהיא מייצגת, את השכינה! כדאי שתפייס אותה, תאמר לה שאתה לא זז מכאן עד שהיא תחייך... (והיא תחייך).

זאת ועוד, שפע הפרנסה בבית תלוי באשה! הרבה אנשים שואלים אותי: "למה אין לי כסף, למה אני מרוויח הרבה ומפסיד כפליים?". ואני משיב להם בשאלה נגדית: "את אשתך, כשהיא בוכה ומתחננת: "אל תעזוב אותי, תישאר איתי קצת, פתיים אותי", אל תסובב לה את הגב ותשאיר אותה עם הדמעות... מי שמצער את אשתו, לא מצער רק אותה, אלא מצער גם את מה שהיא מייצגת, את השכינה! כדאי שתפייס אותה, תאמר לה שאתה לא זז מכאן עד שהיא תחייך... (והיא תחייך).

הרצאות וחוגי בית
 המעוניינים בהרצאות מרתקות במקום מגוריהם מפי הרב מנשה בן פורת מרצה בכיר ליהדות באתר הידברות וכותב העלון שבידכם **מוזמנים להתקשר: 054-8486661**
 אחרי השעה 16:00

מכתבים למערכת

לכבוד מערכת "אור עליון"

אני חייב לכם הרבה תודה על מה שעזרתם לי. מזה כ-3 שנים, שלא ראיתי את ילדי הקטנים בני 10 ו-12, הם במשמורת אצל גרושתו, והיא הערימה קשיים שלא אראה אותם. (הגדולים הם אצלי, ועכשיו הם מתגייסים לצבא). הייתי כל כך לחוץ, ועשיתי אצלכם 3 פדיוני נפש, עבורי ועבור 2 ילדי. גם התפללתם עלי בקברות הצדיקים. ועכשיו ברוך

ה' פתאום האישה התהפכה, והכל התהפך. קראו לי מבית הספר לקחת את הילד לטיפול רפואי, וגרושתי התקשרה שאקח את הילדה לטיפול רפואי, מהקיבוץ בו הם גרים למרפאה שבעיר. זו הייתה ההתחלה, והיום אני רואה את הילדים באופן מסודר וקבוע. למרות שיש לי צו הרחקה מהבית שלהם, אנחנו מסתדרים. אני לא אשקר לכם, אני לא אדם דתי, אבל אחרי מה שראיתי בעיניים, אני כבר עם כיפה וטלית, פעם לא הייתי הולך ככה בכלל. תזכו למצוות ותמשיכו להתפלל עלי.
השם והכתובת שמורים במערכת

פדיון נפש על פי הקבלה
 עם כוונות הרש"ש זצ"ל על ידי רב מקובל מומלץ על ידי כל גדולי הרבנים והמקובלים

לרפואה,	למציעת הזיווג,
לפרנסה,	לזרע של קיימא,
להצלחה,	לשלום בית, וכו'.

כל כספי הפדיון קודש להוצאת העלון
צלצלו 054-8486661

המקובל האלקי הרב בניהו שמואלי שליט"א, ראש ישיבת המקובלים "נהר שלום" כותב בהמלצתו לעמותת "אור עליון": "מצוה גדולה מאוד לעזור להם, וזכות הזאת תעמוד לכם בכל העניינים וחיים טובים, אמון".

אנו זקוקים לתרומות רבות!
 ניתן להפקיד בבנק הדואר, מס' חשבון 8362846, עבור עמותת "אור עליון".

חדש! "אור עליון" להיט של ספר

מאמרי יהדות • הוכחות ליהדות וארכיאולוגיה • סיפורים • אסטרוולוגיה ע"פ היהדות והקבלה • סגולות • גורלות ואחיותול לפתרון שלשות בחיים

להשגת הספר צלצלו 054-8486661
 (לקונים מעל 10 ספרים תינתן הנחה משמעותית)

מידע על הרצאות הרב, רכישת דיסקים והחברת "ולחנתונה" של כבוד הרב, באתר www.kavas.co.il